כל פסולי המוקדשין פרק חמישי בכורות לו.

מסורת הש"ס

א) שבת קמה: ע"ש, ב) ל"ל אמר, ג) ל"ל אמר, ד) שבת קמה:, ה) מכתובות כב., ו) כ"מ פא: מכתובות מז:, ז) [קדושין סד: הש"ן], ח) [ער מגליון כ"מ פא:], ט) ל"ל הכא ל"ק, י) [כ"ה ביומא הרמ"ם], כ) נדרים מז:, ל) ל"ל מ"ל יהושע כו' ל"ק ל"ק וכ"ה בנדרים, מ) ל"ל יוסי, נ) [כ"ה כב: יבמות נב: קנו:], ס) דמאי פ"ד מ"ה, ע) גי' הל"ק מה"ד מעוה"ר כו' דבר ל: הע"ד ותא"כ מתחיל הדבור לתמוקינהו כו' כ"מ, פ) אמר' בנו ואמר' ל"ק, צ) ל"ל מרי יהוי, ק) ל"ק, ר) נדרים פ' ה"ה דמה ל"ק, ש) [וע"ש תוס' לעיל לה: ד"ה וכ"מ].

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל כבשה וכו' בכור הוא כי היכי דלימא ליה מכס: (ב) ר"ה כלום וכו' ומי חשיד[א] אמת: (ג) ד"ה לא לעולם וכו' אבל לי ומחוט:

גליון הש"ס

גמ' עד מפי עד בשרי. עי' מנחלדרן דף ל ע"ב בגרס"י ד"ה כמדות בכור וכתוס' שם:

מוסף רש"י

לעדות בכור. בכור ביד כהן כשנתנו ישראל לו שלם ואמרו בו מום, קרא נחשדו כהנים להטיל מום בבכור ואין נאמן לומר מום זה נפל בו מאליו ולריך להביא עדים (שבת קמה:). אלא לעדות האשה. לומר נאשה מת בעלך, לאקולו בה דבון משום ענינות, וכל המקדש מדעתה דרבנן מקדש אמקיעני רבנן לקדושין מיניה (שם). לעדות שהאשה כשרה לה. והלי נמי כשרה לה (שם). במקום עדים. דאמן מהלי שאין לומו מום הדרך בלא מום (ב"מ פא:). בעלי תריסין. חכמים המתנאים זה אם זה בהלכה (ברכות כז:). המתורגמן. שהיה עומד למני רבן גמליאל ומשמיע לרבים את הדרשה מפי רבן גמליאל (שם).

שיטה מקובצת

א) לעדות אשה בלבד: ב) הוא הפה שהתיר קמ"ל: ג) הוו ומית חמרא ואמרו: ד) מיא הכא ודאי: ה) נסרה ס"א בסלי נצרים של ערבה קלופה בהרי: ו) ליה כלום חילקנו: ז) עד שיבנסו בעלי: ח) דיאך יכול הוי להכחיש: ט) ר"ג ישב ודורש: י) לו: תוצפית: יא) אמר רבא תיבת אשי נמחק: יב) כשרה לה בלבד חשוד: יג) כשרה לה בלבד ובערות: יד) מום זה בו: טו) בפנייה היה מחוקינן: טז) הוא שלא שחיט ליה דהא: יז) בברי דסתמא הוא אמר: יח) הארץ דמי חשדינא אנא למישדי מיומא בכונה כבהן ע"ה: יט) בו בשחשבו הס"ד: כ) בומחה ודאי שריא חכם וכי שריא חכם ע"פ עדים שריא הס"ד: כא) במום זה נתנו לי ישראל: כב) תיבת אלא נמחק: כג) רבא ועוד דרבא: כד) לאו כן הלכה: כה) חי' ברשיה נמחק: כו) ואגבי שישבא ההחם: כז) רא"א לפרש כן:

עין משפט נר מצוה

מד א מי"ר פ"ב מהלכי גירושין הלכה טו טוש"ע אה"ע סי' ח סעיף ג:
מה ב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה טו סמג עשין רי טוש"ע י"ד סי' שיד סעיף ה:
ג [טוש"ע שם סעיף ו]: מו ד מי"ר פ"ב מהלכות גירושין הלכה ג טוש"ע אה"ע סי' קנו סעיף ו:
מז ה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ג סמג עשין פט [טור ח"מ סי' שט] [לא מלאתי בטוש"ע ת"ש]:
מח ו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה י טוש"ע י"ד סי' דיט סעיף ג:
מט ז מי"ר שם פ"ב ה:
נ ח מי"ר שם הלכה יט טוש"ע שם סעיף ח:
נא ט מי"ר פ"ב מהלכות מעשרות הלכה ו:

רבינו גרשום

אימור דאמר ר' מאיר החשיד על הדבר לחששא בעלמא בשמא חשיד לא חזוקינהו נמי דודאי חשידי לא אמרינן הלכך לא חשידי לכל התורה הכשירין למידן: לעדות שהאשה כשרה לה. ואשה כשרה לעדות בכור מדאמרי' אפילו בנו אפי' בתו: מהו דתימא התם הוא. גבי אשה דאמרינן הפה שאסר הוא שהתיר ראי ביעא לא אמרה מידי ולא מחזקינן לה באשת איש דליכא דידע: אבל הכא. גבי בכור לא סני דלא אמרה דלא מסהיד דכיון דידע דבכור הוא דקדשים בחוץ נמי לא אכיל אלא א"כ יציד עליו שהוא מום לא נימא הפה שאסר הוא שהתיר: הכא גבי האי כהן דבא ואמר בכור הוא ומומו עמו מי ידעינן ודאי דאיהו שדא ביה מומא חששא בעלמא הוא ובמקום חששא אמרינן הפה שאסר הוא שהתיר: נצרין הרצין. נצרין של ערבה קלופה שהן דקין והרין: חילקנו בין חבר לע"ה. דאע"ג דע"ה חשיד למיגרם מום לבכור בדאמר בעליו עמנו מעידין אי לא לא [כהן] חבר לא חשיד ושלא מדעתו היה מצינא לאסהודי עליה אי לא א"ל ר' יהושע הין: בעלי תריסין. חכמים: עמד השואל. ר' צדוק: א"ל ר' יהושע לא. דלא רצה להורות הלכה למני ר"ג: עמוד. שתוק: ודיינו דאמר בברכות (אתא) בבכורות צעיריה: דעבידא לאיגלויי. דמצי למישייליה לחכם אם התירו לו אם לא: הם הוא. דכיון דשחט הוא ואמר הראיתיו לחכם הוא ובעל מום הוא דמהימן דכיון דקאכיל ליה מידע ידע דקדשים בחוץ לא מצי אכיל ובדאי הראהו: אבל הכא. בכהן שאמר בבור זה נתן לי ישראל במומו כיון דחי הוא דלא שחטיה לא מהימן ולא שריגן למישחטיה דחשידי דילמא איהו שדא ביה מומא וליתא לדבר יהודה דעבידא לאיגלויי דמצי למישייליה אי זבין ליה: שאני התם דמצי לאישתמוטי שליח דמצי לאמר לאו מהאי ובניה אלא מאחרינא אפילו מעם הארץ דמצי אמר אפילו עם הארץ נאמן הוא עלי ליקח ממנו. הלכך אינו נאמן השליח:

לאחזוקינהו. כחכמים מי אמר ר"מ יב) חכמים לדבר אחד חכמים לכל התורה כולה היכא דמוחזק לן דעובר על דבר א': **לעדות בכור.** להעיד שלא הטיל בו מום זה בכוונה: **לעדות אשה.** שמת בעלה במדינת הים: **אני אלא לעדות שאשה כשרה יג)** . ובעדות בכור נמי אשה כשרה דאמרינן [לה:] הלכתא כרבן שמעון ואפי' יד) כתו: **יטר שרי בכורה.** ייטר המתיר בכורות לשון גנאי: **לא היו מוחזקין.** בעלה שהוא בכור ובא כהן בעליו ואמר בכור הוא זה ומומו עמו שלא הוטל מום יז) זה בכוונה ואמי לאמוויי לחכם אי קבוע הוא אי עובר הוא: **נאמן.** דהפה שאסר ואמר בכור הוא המיר ואמר מומו עמו: **אשה אינ הייבי.** ולא היינו מוחזקין בה שהיא אשת איש מעולם: **נאמנת.** ומומרת להשא: **דאי בעיא לא אמרה.** כלומר אי הוה משדלא לגיטא בחיי בעלה בלא גירושין הוה שתקה ולא אמרה אשת איש היייתי דהא כפנויה יח) מחזקינן לה: **אבל הכא.** בבכור דלא קביל דלא אמר בכור הוא יט) אי עובר לקדשים תמימים אין הכהן נאשד לאמוא בחוץ דבר כרת הוא אבל נאשד להטיל בו מום דלאו בעלמא הוא ולא יהא נאמן קמ"ל דנאמן: **דאשה כן.** דהוא הטיל בו מום הוה שדי כיה מום הגיכר אפי' לעם הארץ שהוא מום ותו לא הוה בעי למיתי קמן ולמימר בכור הוא יא) דהא אין אדם אחר יודע שהוא בכור ובקדשים בחוץ נמי ליכא לספוקיה דהא מום ניכר שדא ביה והיכא דאמן יודעין שהוא בכור ליכא למימר הכי דבעל כרחך אתי לקמן דאי הוה שחיט ליה בלא מומאה כיון דכולי עלמא ידעי שהוא בכור הוו משדי ליה: **במקום עדים.** דאמן שהדי דכל שעתא איכא מיא וה"ל כיון דאמן שהדי דכהנים חמודים על המומין לא נימא מה לי לשקר: **הכא ודאי שדא ביה מומא.** בתמיה: **לא אמעטא.** דר' אילעאי: **בלא גברי.** יז) בקתמא אמר ליה לא היו מוחזקין בו שהוא בכור כו': **כלום חילקנו כין כהן חבר לכהן עם הארץ.** יח) ומי (כ) משדינן אנא למישדי ביה מומא בכוונה ככהן עם הארץ: **כן.** חלקנו ולא משדינ: **בעלי תריסין.** מגינים. תלמידי חכמים הנלמדים בתלמודה של תורה: **היאך אעשה.** לאכול לחכמים: **אילמלי אני חי והוא מת.** הייתי יכול להכחיש ולומר לא אמרתי: **היאך יכול הוי להכחיש אם הוי.** ולאי כך אמרתי ומהרני כי: **עמוד ועמד.** שתוק ושתק: **מתני' הרגיסי בכור זה.** לחכם ואמר לי שמום קבוע הוא ומומטו ובלבד שיהו לו עדים שלא הטילו בו יט): **גמ' נאמן הכהן לומר.** לחכם בכור זה מום קבוע הוא זה שבו: **דעבידא לאיגלויי.** דאמר חכם ואמר לא התרתיו לך: לא לעולם אימא לך מילתא דעבידא לאיגלויי משקרי אינשי והכא הייבו דעמא דמהימנן דלא חשדי כהני לאכול קדשים תמימים בחוץ הלכך אי לאו דסרי ליה חכם לא הוה אמר שרא (ג) ליה ושמיט ליה בלא התרת מומחה כ): **אכל הכא.** דקא מחוי ליה לחכם ואמר במום כא) [זה] נתן לי ישראל כדי שלא יצטרך להביא עדים שמתליו נפל בו כיון דמשדי כהני להטיל מום ולמימר ישראל נתנו לי כמומו: **קם לי ממי שהוא נאמן.** שאינו לוקח פירות מעם הארץ או ממי שלוקח מעם הארץ ומעשר דמתי מעשר הארץ נאמן הוא שלא ליקח ממנו: **אין.** שלא זה נאמן לומר שנאמן לקחתיו: **אימר דא"ר מאיר לחששא כו'.** מתוך הלשון משמע דלגבי דר' מאיר קאמר ולא סבירא לן כוותיה כב) אלא אפילו במוחזק עובר על דבר א' לא הוי חשוד על כל התורה כולה ואע"ג דבפרק זה בורר (מנחות דף מ.) אמר אביי עבריין אוכל נבילות נכהנים פסול לעדות ומוקים לה כרבי מאיר וקיימא לן כוותיה דהוא מיע"ל קג"ס היינו דוקא לענין עדות דרחמנא אמר אל תשת רשע עד אבל בשאר מילי לא תשיד ומיהו ר' מאיר דקאמר התם עד זומם פסול לכל התורה כולה ה"ג הוה מלי למינקט אחד משאר דברים ולא נקט עד זומם אלא לאפוקי מדר' יוסי דאפילו עד זומם נמי מכשר לדיני נפשות כשהוזם בדיני ממונות: **ואמר רבא** מה לי לשקר. רבה גרסינן שהיה רבו של אביי ולא רבא כג) דרבא אית ליה בהדיא בחזקת הגמים (ב"ב דף נג:) דמה לו לשקר במקום עדים לא אמרינן דאמר דאביי ורבא לא סבירא להו הא דרב אסדא מר': **בא** לפני רבן גמליאל אמר ליה לאו. כד) והלכה כן הוא דאין חילוק בין מכר לעם הארץ דבפרק בתרא דיומא (דף עח.) גבי ר' יוסי בן זימרא דהכהן הוה ומיבעיא ליה לי הלכה כר' מאיר דאמר אשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו לי כרשב"ג דאמר נאמן על שלו מכירו ש"מ דלרבי מאיר לא היה מתיר אע"פ שהיה מחזקינן לה באשת איש ושאל. כפ' **עמד** השואל ושאל. כפ' גערה בגמרים בירושלמי דרים מדכתיב ועמדו שני האנשים בריב" דשואל הלכות ואגדות צריך לעמוד: **עמוד** על רגליך ויעידו בך. לא גרסי' ויעידו בך לא כאן ולא כ) בפרק תפלת השחר כה) בריש (ברכות מ:) דאמר עדות שייך כאן אלא בפסחדרין בריש פרק כהן גדול (דף יט.) גרסינן ליה גבי עובדא דיעלי כו) ואגב פסעת דהתם נכתב כאן: **היאך** החי יכול להכחיש החי. כלומר סבור הייתי לעלים ואיני יכול ובקונט' פירש דולאי כך אמרתי ומזלתי כי ולא"ל כז) כן בפרק תפלת השחר (ברכות דף מ:) פסק שם הלכה כמותו כח): **רבי** חוצפית המתורגמן. מעשרה הרוגי מלכות והלכתא

אמר דא"ר מאיר לחששא לאחזוקינהו מי אמר כט) איבעיא להו עד מפי עד מהו לעדות בכור רב ל) אסי אסר ורב מ) אשי שרי א"ל רב אסי לרב אשי והא נ) תנא דבי מנשה אאין ס עד מפי עד כשר אלא לעדות סא) האשה תני אלא לעדות שהאשה בשרה לה בלבד רב יימר אכשר עד מפי עד בבכור קרי עליה מרימר יימר שרי בוכרא והלכתא ס בעד מפי עד כשר לעדות בבור א"ר אילעא אלא היו מוחזקין בו שהוא בבור ובא אחד ואמר שהוא בבור ומומו עמו נאמן מאי קמ"ל שהפה שאסר הוא הפה שהתיר תנינא ס האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני נאמנת שהפה שאסר הוא הפה שהתיר מהו דתימא התם הוא דאי בעיא לא אמרה אבל הכא דלא סגיא דלא אמרה דקדשים בחוץ לא אכיל אימא לא הפה שאסר הוא ע) קמ"ל דאי משום הכי הוה שדי ביה מומא דניכר ואכיל ליה מתקיף לה מר בר רב אשי מאי שנא פ) מההוא גברא דאוגר ליה חמרא לחבריה וא"ל לא תיזיל באורחא דנהר פקוד דאיכא מיא זיל באורחא דנרש דליכא מיא אזל באורחא דנהר פקוד ומית חמרא ואתא וא"ל באורחא דנהר פקוד אזלי ומיהו מיא לא הוו ג) פ) ואמר רבא מה לו לשקר אי בעי אמר באורחא דנרש אזלי ואמר אביי ק מה לו לשקר במקום עדים לא אמרינן הכי השתא התם ודאי איכא מיא ד) פ) התם ודאי שדי ביה מומא חששא הוא ובמקום חששא אמרינן מה לו לשקר יתיב רבינא וקאמר להאי שמעתא בלא גברא א"ל רבא זוטי לרבינא אנן משמיה דר' אילעא מתנינן לה רבי צדוק הוה ליה בוכרא רמא ליה שערי בסלי ר) [נסריה פ) כיילי ערובה ערבה קלופה] בהדי דקאכיל איבזע שיפתיה אתא לקמיה דרבי יהושע אמר ליה כלום חילקנו בין חבר לעם הארץ אמר לו רבי יהושע הן אתא לקמיה דרבן גמליאל אמר ליה ו) חילקנו בין חבר לעם הארץ אמר ליה רבן גמליאל ולא אמר ליה והא רבי יהושע אמר לי הן ג) אמר לו המתן עד ז) שיעלו בעלי תריסין לבית המדרש כיון שנכנסו לבית המדרש עמד השואל ושאל כלום חילקנו בין חבר לעם הארץ א"ל רבי יהושע לאו א"ל רבן גמליאל והלא משמך אמרו לי הן ד) יהושע עמוד על רגליך ויעידו בך עמד רבי יהושע על רגליו ואמר היאך אעשה אילמלי אני חי והוא מת יכול החי להכחיש את המת עכשיו שאני חי והוא חי היאך ח) חי יכול להכחיש את החי והיה ר"ג ט) עומד ודורש ור' יהושע עומד על רגליו עד שריננו כל העם ואמרו ו) לחוצפית המתורגמן עמוד ועמד: **מתני'** נאמן הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל מום הוא: **גמ'** אמר רב יהודה אמר רב ח נאמן הכהן לומר בכור זה נתן לי ישראל במומו מאי טעמא כ) כל מילתא דעבידא לאיגלויי לא משקרי בה אינשי אמר יא) רב אשי אף אנן נמי תנינא נאמן הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל מום הוא מאי טעמא לאו משום דאמרינן כל מילתא דעבידא לאיגלויי לא משקרי בה אינשי התם הוא דקדשים בחוץ לא אכיל אבל הכא כיון דחשידי מתיב רב שיזבי כב) האומר למי שאין נאמן על המעשר קח לי ממי שהוא נאמן או ממי שהוא מעשר אינו נאמן אמאי נימא כל מילתא דעבידא לאיגלויי לא משקרי בה אינשי שאני התם דאית

עין משפט נר מצוה

יב [ב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ג סמג עשין פט [טור ח"מ סי' שט] [לא מלאתי בטוש"ע ת"ש]:
יג ד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ג סמג עשין פט [טור ח"מ סי' שט] [לא מלאתי בטוש"ע ת"ש]:
יד ה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ג:
טו ו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
יז ז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
יח ח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
יט ט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כ י מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כא יא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כב יב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כג יג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כד יד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כה טו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כו טז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כז יז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כח יח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
כט יט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
ל כ מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לא כא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לב כב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לג כג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לד כד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לה כה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לו כו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לז כז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לח כח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
לט כט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מ ל מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מא לא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מב לב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מג לג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מד לד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מה לה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מו לו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מז לז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מח לח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
מט לט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נ מ מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נא מא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נב מב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נג מג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נד מד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נה מה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נו מו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נז מז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נח מח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
נט מט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
ס נ מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סא נא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סב נב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סג נג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סד נד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סה נה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סו נו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סז נז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סח נח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
סט נט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
ע ס מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עא סא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עב סב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עג סג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עד סד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עה סה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עו סו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עז סז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עח סח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
עט סט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פ ע מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פא עא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פב עב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פג עג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פד עד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פה עה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פו עו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פז עז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פח עח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
פט עט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צ פ מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צא פא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צב פב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צג פג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צד פד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צה פה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צו פו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צז פז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צח פח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
צט פט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
ק צ מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קא צא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קב צב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קג צג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קד צד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קה צה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קו צו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קז צז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קח צח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
קט צט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
ר ק מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רא קא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רב קב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רג קג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רד קד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רה קה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רו קו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רז קז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רח קח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
רט קט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
ש ר מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שא רא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שב רב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שג רג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שד רד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שה רה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שו רו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שז רז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שח רח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
שט רט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
ת ש מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תא שא מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תב שב מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תג שג מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תד שד מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תה שה מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תו שו מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תז שז מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תח שח מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:
תט שט מי"ר פ"ב מהלכות בכורות הלכה ו:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com